सन्नोऽवसन्नोवाहोयस्यतस्मैनप्रायुंक्त अमृतस्पंदीअमृतस्रावीयः स्वकरः तेनाभिमर्शः स्पर्शः तेनवीतव्यथोगतदुःखः क्षतोवाहोयस्येंद्रस्यसत थाभूतोऽवतस्थे ॥ १२ ॥ सवृत्रः हेनृपेंद्र आहवकाम्ययायुद्धेच्छयाऽवस्थितम् भ्रातृहणंभ्रातरंविश्वरूपंतस्यहंतारम् नृशंसंक्रूरंतदेवांहःपापंत स्यकर्मस्मरन् ॥१३॥ योब्रह्महा ब्राह्मणंहतवान् विशेषतःस्वगुरुंममचभ्रातरम् सभवानयतःसमवस्थितः एतद्दिष्ट्याभद्रंजातम् दिष्ट्येत्यव्ययं हे असत्तम ममशूलेननिर्भिन्नंदृषत्तुल्यंहृत्हृदयंयस्य तेनत्वयानिमित्तभूतेन अद्यअचिरादेवभ्रातुरनृणोऽहंस्यांएतच्चदिष्ट्या ॥१४॥ स्वर्गकामोयो

नसन्नवाहायविषण्णचेतसेप्रायुंक्तभूयःसगदांमहात्मा॥ इंद्रोऽमृतस्पंदिकराभिमर्शवीतव्यथःक्षतवाहोऽव तस्थे॥ १२॥ सतंनृपेंद्राहवकाम्ययारिपुंवज्रायुधंभ्रातृहणंविलोक्य॥ स्मरंश्चतत्कर्मनृशंसमंहःशोकेनमो हेनहसन्जगाद॥ १३॥ वृत्रउवाच दिष्ट्याभवान्मेसमवस्थितोरिपुर्योब्रह्महागुरुहाभ्रातृहाच ॥ दि ष्ट्याऽनृणोऽद्याहमसत्तमत्वयामच्छूलनिर्भिन्नदृषद्धृदाचिरात्॥१४॥ योनोऽग्रजस्यात्मविदोद्विजातेर्गुरोरपा पस्यचदीक्षितस्य॥ विश्रभ्यखड्गेनशिरांस्यवृश्चत्पशोरिवाऽकरुणःस्वर्गकामः॥ १५॥ ह्रीश्रीदयाकीर्तिभि रुज्झितंत्वांस्वकर्मणापुरुषादैश्चगर्ह्यम्॥ कृच्छ्रेणमच्छूलविभिन्नदेहमस्पृष्टवह्निंसमदंतिगृध्राः॥ १६॥ अ न्येऽनुयेत्वेहनृशंसमज्ञायेद्युद्यतास्त्राःप्रहरंतिमद्यम्॥ तैर्भूतनाथान्सगणान्निशातत्रिशूलनिर्भिन्नगलैर्यजा मि॥ १७॥ अथोहरेमेकुलिशेनवीरहर्ताप्रमथ्यैवशिरोयदीह॥तत्रानृणोभूतबलिंविधायमनस्विनांपादरजः प्रपत्स्ये॥ १८॥

भवान् अवश्वत् स्वर्गकामोयाज्ञिकःपशोरिवेतिवा ॥ १५ ॥ तंत्वामस्पृष्टवन्हिमदग्धदेहंसमदंति वर्तमान सामीप्येवर्तमानवन्निर्देशः ॥ १६ ॥ अन्येऽपिअज्ञाइहत्वात्वांनृशंसमनुमद्यमुद्यतास्त्राःसंतोयदिप्रहरंतितैर्भूतनाथान् भैरवादीन् यक्ष्यामि कथं भूतैः निशातंतीक्ष्णीकृतंयन्ममत्रिशूलंतेननिर्भिन्नोगलोयेषांतैः ॥ १७ ॥ अथोअथवा हरेभोइंद्र यदिभवानेवममशिरोहर्ताहरिष्यति तत्रतथास तिअनृणोविमुक्तकर्मबंधःसन् तेभ्योबलिंदेहेनविधायमनस्विनांपादरजःप्रपत्स्येधीराणांपदंप्राप्स्यामि ॥ १८ ॥